

140 קילומטר לשעה

ביום השלישי בערב, שעות ספורות אחרי שידורו של **אודי אדיב** מן הכלא, נשלחה ניידת-שידור של הטלוויזיה הישראלית לקיבוץ גן-שמאל, כדי לנסות לראיין ולצלם את אדיב ומישפחתו בביתם.

כסיום מהדרות מבט של אותו ערב שידר **אבי ברזילי**, כתב הטלוויזיה, כתבה קטנה מפתח הקיבוץ, ובה סיפר כי אדיב אינו במשק. באותו הזמן ישב אודי אדיב בחדר עם חברתו **לאה לשם** והוריו **אורי ומונה אדיב** באחד מחדרי גן-שמאל, והקשיב לשידור המזור. הסיפור מאחורי טעותו של ברזילי מתחיל בשעה 8.15 בערב, כשהגיעה הניידת לקיבוץ. אנשי הטלוויזיה ניגשו למזכירות המשק וביקשו שיובילו אותם לחדר מישפחת אדיב. במזכירות ביקשו באדיבות מאנשי הטלוויזיה לעזוב. הם נשבעו שאדיב אינו במשק, ונתנו להם הורעה רשמית של הקיבוץ על שידורו של אודי אדיב. הניידת יצאה את תחומי המשק בסביבות השעה 8 וחצי. היא התמקמה ליד השלט המורה על הכניסה לקיבוץ, ושם ניסה הטכנאי להשיג קשר אל האולפן בירושלים. כדי להעביר את הדיעה, עורכי מבט התכוונו לשרר את כתבתו של ברזילי מייד אחרי כתבתו של **אורי כהן-אתרונב** על שידורו של אדיב, כתבה שפתחה את המהדורה באותו הערב.

מכיוון שהניידת נמצאה בעמק, לא ניתן היה להשיג קשר עם ירושלים. ברזילי צילם את דיווחו במקום. ליד שלט הקיבוץ, ואנשי הניידת מיהרו לנסוע למקום גבוה, שיאפשר קשר עם ירושלים. הם נסעו במהירות של 140 קילומטר בשעה למחלף נתניה, שהוא גבוה. היה להם מירוץ מטורף עם השעון. מהדורת מבט כבר החלה (היתה באוויר), כלשון מיקצועית) והקשר לא חובר.

עורך כהן, הטכנאי האחראי על הניידת, עשה במשך רקות יקרות מאמצים עילאיים עד שנצד הקשר בשעה 9.32 בערב. כשהמהדורה עמדה להסתיים. הכתבה שודרה כאילו בשידור חי, כשברזילי מודיע שאדיב אינו במשק, כמו שנשבעו לו שעה קודם לכן אנשי המזכירות. הוא לא ידע כי בינתיים, כשאנשי הניידת היו עסוקים ביצירת קשר אלחוטי, הגיע אדיב לקיבוץ. ברזילי היה מרצה מאוד מן המאמצים העילאיים. שעשה כהן הטכנאי כדי לשרר את הכתבה, ולמחרת כבוקר שלח בכתב אל הממונה עליו ובו כתב, בין השאר: "רק תודות למסירותו, מיומנותו וכשרה-איתור של עורך כהן יכלה הכתבה לצאת לאוויר."

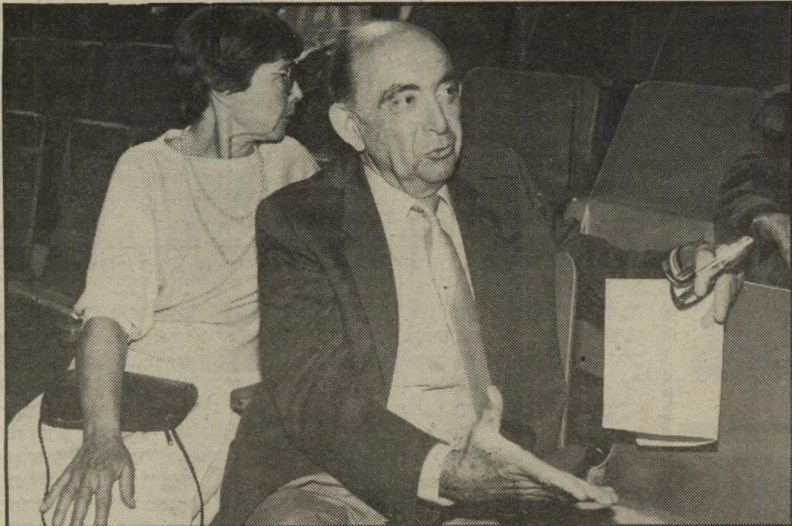
תיקונם נובעת מכך שערב דומה, שערכו לפני שלוש שנים למשה וילנסקי, הביא בעיקבותיו את פרס ישראל.

לא יהיה יומן השבוע

בגליצה'ל משרים מדי-ערב בשידור-חי את

הפקתו ארכה ארבעה חודשים, מתוכם חודש וחצי של מחקר, חודש ויותר של חזרות, והרבה-הרבה שעות עריכה.

כדי להעמיד את הערב על הרגליים, רצה שפירא להביא אמנים מן השורה הראשונה בארץ, שישירו את שירי ארגוב. אלה, מסתבר, די חששו להופיע באירוע כזה, כשלצידם אמנים חשובים

שאי ארגוב בהקלטה אולי סוף-סוף -

משה וילנסקי בהקלטה כמורה -

תוכנית מבט לחדשות מן הטלוויזיה. במשך תקופה ארוכה נהגו להעביר בתחנה גם את שידור יומן השבוע, כשזה היה ביום השישי בערב. מאז שהועבר היומן ליום החמישי בערב, ומילא את אותו הערב בחדשות (ראה לעיל), לא מעבירה אותו התחנה הצבאית, אלא רק את מהדורת מבט של אותו יום. בגל'ץ החליטו שרי החזרה על זה. חוץ מזה, בשעה שבה משודר היומן בטלוויזיה, יש בגליצה'ל התוכנית על הדבש ועל הכפץ. בתחנה היו בטוחים שאם יבטלו את התוכנית הזאת של שירים מזורחיים, הדבר יכעיס את המאזינים.

אחרים. אך אחרי שיכנועים רבים הסכימו. כך אפשר יהיה לשמוע כפעם הראשונה את יהודית רביץ מתמודדת עם שיר קשה שכתב אלכסנדר פן והלחין סשה ארגוב, שיר בשם וידוי. נורית גלרון, ששרה שני שירים, מתי כספי, שושנה דמארי (ראה עמוד 31) ואחרים. שפירא הצליח, לאירוע מיוחד זה, לאחד מחדש הרכבים קוליים. הוא יזמן ביחד את ערנה גורן וקובי רכט, ששרו בזמנו בתקליט הראשון של שירי ארגוב. אילי גורליצקי ויונה עטרי שרו שוב, אחרי הרבה שנים, שירים מן המחזמר שלמה המלך ושלמי הסנדלר.

בסיום הערב הגישו אנשי גל'ץ פרס מיוחד לסשה ארגוב, מתוך תיקווה שהוא יקבל גם את פרס ישראל.

צלי"ש

בגין לא הסכים

● **לרפי רשף**, עורך ומגיש התוכנית נכון לעכשיו בגליצה'ל על יוזמה חדשה ומרעננת. מסתבר שאפשר לחפש גם בכלי-התיקשורת הדיאלקטרוניים.

לרשף היה רעיון מהפכני: להביא לאולפן, בכל פעם, שני אנשים, מראיין ומראיין, שאינם אנשי תיקשורת. הוא החליט להתקשר עם שורה של אנשים מכל מיני תחומים, ולשאול אותם את מי

הכדורגל, ברעם גילה בקיאות מדהימה בנושא הכדורגל.

אנט דולצין ראינה את **יעקב פרקש**, שהוא הקריקטוריסט זאב. ח"כ **מוחמד ותר** ביקש להיפגש עם שחקן-הכדורגל הערבי **זאהי ארמלי**.

הומר **יהורם גאון** הפתיע, כאשר ביקש לראיין את ראש-הממשלה לשעבר **מנחם בגין**. אנשי גל'ץ התקשרו עם בגין והיפנו אליו את הבקשה. בגין סירב בנימוס.

בגלל הביקוש הרב יתכן והפינה תשודר בעתיד שלוש פעמים בשבוע.

מאחורי המירקע

סולחה בחדשות

בישיבה של מחלקת-החדשות של הטלוויזיה נערכה השבוע סולחה בין **יאיר שטרן**, מנהל המחלקה, לבין **מיכאל קרסין**, עורך מבט.

השניים אינם מוכרים זה עם זה כבר כמה חודשים. השבוע הודיעו להם הכתבים כי מצב כזה לא יתכן, וכדי שהמחלקה תמשיך לפעול הם חייבים להתחיל לדבר האחד עם השני ולשתף פעולה זה עם זה. השניים הסכימו. חיבוקים ונשיקות לא היו שם, אך היו חילופי-דברים, סוף סוף.

באותה ישיבה החליטו כתבי המחלקה החלטה בנוגעת לחדשות-הלילה של הטלוויזיה. בי טלוויזיה עוברים כבר זמן רב על חידוש מהדורה מורחבת של חדשות הלילה. התוכנית החדשה היתה אמורה להתחיל ביום הראשון, בעריכתם ובהגשתם של **חנן עזרן** ו**עמוס ארבל**. כתבי מחלקת-החדשות הטילו וטו על שניים אלה. הם החליטו שהעריכה תיעשה בצורת סכך בין הכתבים הבכירים של המחלקה, ואת ההגשה יעשה קריין מיקצועי.

בישיבה רבת-החלטות זו גם סוכם שדן **רביב יתחיל** את תפקידו ככתב לענייני מפלגות באחד ביוני, וכך הסתיימה גם הסוגיה הבלתי-פתורה הזאת.

מאחורי המיקרופון

עוד לא פרס ישראל

מולי שפירא, מנהל מחלקת-תרבות-אומנות-יבדור בגליצה'ל, ערך והפיק ערב מיוחד במינו: מחווה למלחין הוותיק **סשה ארגוב**, לציון 50 שנה לפועלו. הערב הוקלט לפני שנה בצוותא בתליאביב.

מדוע

הוא

שותק?

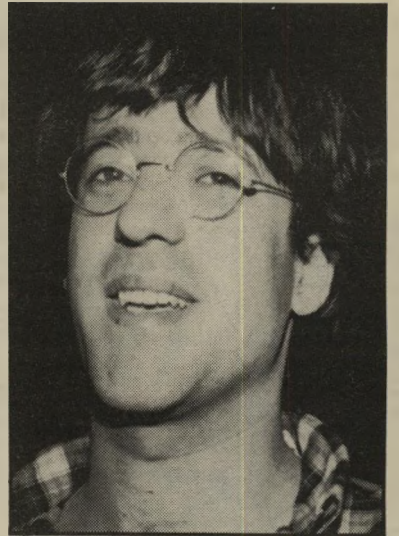
את כהונתו של **יוסף בראל**, המנהל הממונה, בחצי שנה, בניגוד להסכם הכתוב, חברי אגודת-העיתונאים, כיניהם כתבי הדיאלקטרוניים, חשבו שסלר ירעיש עולמות בגלל הפרת ההסכם, אך הוא שתק.

באותו היום שבו קיבל בראל את הארכת המינוי, הוא ניגש אל סלר והודיע לו שיש ארקי מן הוועדה-המנהל לתוכנית ליל-השבת, שאותה יערוך ויגיש סלר.

מייד עם העברתו של יומן השבוע ליום החמישי בערב, התפתחה שעת שידור ביום השישי בערב. בראל הציע שבשעה הזאת יעשה סלר תוכנית-דאיונות, שיהיו בנוסח שיח-עיתונאים, שבה יביאו כתבים מן המחלקה את המראיינים שלהם. אנשי מחלקת-התוכניות רגזו, והצענו שזמן-השידור הזה מגיע להם, ושתוכנית-דאיונות אינה תוכנית-חדשות.

עמיתיו של סלר טוענים שאינו מדבר על מינוי של בראל, מכיוון שזה הכטיח לו את תוכנית-הדאיונות.

לפי חוק רשות-השידור, חייבת מליאת הרשות לאשר כל שינוי בלוח-המישורים. נושא התוכנית הזאת לא הובא בינתיים לדיון במליאה.

עוזר רשף

הכל מראיינים את כולם

היו רוצים לראיין, התוכנית, שהיא פינה המשודרת פעמיים בשבוע במיסגרת התוכנית נכון לעכשיו, נקראת היכרות. היא יצאה לאוויר קצת לפני חודש, וקוצרת הצלחה.

את העבודה השחורה שמאחורי הקלעים עושה **גיא קביזנר**. הוא מחזיק ברשימות האנשים, מתקשר אליהם ומנסה לשרר את השידוכים הרצויים.

עוזי ברעם, למשל, מזכ"ל מפלגת-הי עבודה, ביקש לראיין את **דוד שווייצר**, מאמן

כתב טסלר

זה תמורת זה

אנשי מחלקת-החדשות כועסים על **שימועון טסלר**, שגם הוא כתב ומגיש חדשות במחלקה.

טסלר נבחר לפני כמה חודשים כיו"ר האגודה המיקצועית של אגודת-העיתונאים. אגודת-העיתונאים ממלאה תפקיד חשוב בנהלי הוצאת המיכרו ובחירת מנהלי הטלוויזיה. לפי הסכם בין הנהלת רשות השידור לבין אגודת-העיתונאים הוחלט שהנהלה ממנה מנהל-כפועל לטלוויזיה, לתקופה של שלושה חודשים, תוך מאמץ לסיים את המיכרו בתקופה זו. אם לא יסתים המיכרו תוך שלושה חודשים, נאמר בהסכם, תאריך הנהלה את המינוי בפועל לשלושה חודשים נוספים.

הוועדה-המנהל של רשות-השידור האריך